

До уваги читачів, бажаючих допомогти та пожертвувати на ремонт Свято-Миколаївської, церкви, або на видавництво газети «**Божа Іскра**», ви можете перерахувати пожертвування, поштовим переказом, або вкласти в банк «Аваль» на рахунок Свято-Миколаївської церкви. Р/р 260073654 в Олександрівському ТБВБ АПП «Аваль» МФО 323538, ідент. номер 23229484.

Значення цифр у Стародавній писемності

Одиниці зображуються наступними буквами:

ⲁ.	ⲃ.	Ⲅ.	ⲅ.	Ⲇ.	ⲇ.	Ⲉ.	ⲉ.
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.

Десятки зображуються наступними буквами:

ⲓ.	ⲓ̅.	ⲓ̅̅.	ⲓ̅̅̅.	ⲓ̅̅̅̅.	ⲓ̅̅̅̅̅.	ⲓ̅̅̅̅̅̅.	ⲓ̅̅̅̅̅̅̅.
10.	20.	30.	40.	50.	60.	70.	80.

Сотні зображуються наступними буквами:

ⲓ̅̅.	ⲓ̅̅̅.	ⲓ̅̅̅̅.	ⲓ̅̅̅̅̅.	ⲓ̅̅̅̅̅̅.	ⲓ̅̅̅̅̅̅̅.	ⲓ̅̅̅̅̅̅̅̅.	ⲓ̅̅̅̅̅̅̅̅̅.
100.	200.	300.	400.	500.	600.	700.	800.

Тисячі зображуються тими ж буквами як і одиниці та десятки, але з додаванням по переді букви значка *

*ⲁ.	*ⲃ.	*Ⲅ.	*ⲅ.	*Ⲇ.	*ⲇ.	*Ⲉ.	*ⲉ.
1000.	2000.	3000.	4000.	5000.	20000.	30000.	40000.

В числах від 10 до 20 зпершу ставлять одиниці, а потім десятки:

ⲁⲓ.	ⲃⲓ.	Ⲅⲓ.	ⲅⲓ.	Ⲇⲓ.	ⲇⲓ.	Ⲉⲓ.	ⲉⲓ.
11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.

В числах від 20 до 100 зпочатку пишуть десятки, а потім одиниці:

ⲁⲓ̅.	ⲃⲓ̅.	Ⲅⲓ̅.	ⲅⲓ̅.	Ⲇⲓ̅.	ⲇⲓ̅.
32.	44.	56.	62.	85.	97.

В числах від 100 до 1000 зпочатку пишуть сотні, а потім десятки і одиниці:

ⲓ̅̅ⲓ̅̅.	ⲓ̅̅ⲓ̅̅̅.	ⲓ̅̅ⲓ̅̅̅̅.	ⲓ̅̅ⲓ̅̅̅̅̅.	ⲓ̅̅ⲓ̅̅̅̅̅̅.
357.	586.	695.	749.	873.

Прохання до всіх читачів

в своїх молитвах
помянути о здоров'ї:

Єпископа *Пантелеймона*
Архімандрита *Павла*
Протоієрея *Петра*
Протоієрея *Володимира*

Тираж 500 шт.

Газета розповсюджується *безкоштовно*
Адреса: 27321, Кіровоградська обл.
Олександрівський район, с. Бірки, Свято-
Миколаївська церква.

Телефон: 80674930955 Свідोцтво
КГ№0317-У. Редактор: *Протоієрей*
Володимир Сошин.

БОЖА ІСКРА №9 2005

Казанська Божя Матір

(28 червня 1579 року за царювання Івана Васильовича IV в Казані, при московському митрополиті Антонії, при архієпископі Казанському Ієремії для зміцнення віри Христової серед магометян, що населяли Казанське царство, дев'ятирічній дівчинці Матроні з'явилась Богоматір. Вона просила розповісти про це духовним і світським властям міста, щоб вони взяли ікону її із землі, вказавши місце, де та знаходиться. З'явлення відбувалось тричі. Дівчинка спочатку про це нікому не говорила, а коли розповіла своїй матері, та не повірила. Після третього з'явлення дівчинка, ридючи, сказала матері, що вона уві сні бачила ікону Матері Божої, з обличчя якої струменіло полум'я, що могло її спалити, і чула голос: «Якщо ти нікому не розкажеш, то я з'явлюсь в іншому місці, а ти загинеш». Мати розповіла про це архієпископу і воєводи міста. Вони не повірили матері. Мати сама почала копати землю і шукати ікону, але не знайшла. Шукали ікону й інші люди, але не знаходили. Ікону відшукала сама Матрона. Вона поставила її на тому місці, де її знайшла. З усіх кінців міста сходились люди, які молились до ікони і цілували її. Про дивну новину повідомили архієпископа і воєводу міста. Архієпископ відправив службу Пресвятій Богородиці і переніс ікону в найближчий храм. Ніс ікону на руках настоятель храму Гермоген. У храмі відслужив молебень патріарх. Про все це повідомили в Москву царю.

Цар Федір Іванович виділив кошти, і в 1595 році на місці з'явлення ікони був побудований храм та Богородицький жіночий монастир. Крім того, сам цар приніс велике пожертвування. В цьому монастирі прийняли чернецтво дочки і мати царя. З'явлення Казанської ікони Божої Матері святкується в Казані 8 червня, того дня, коли мати і дочка ходили до архієпископа і воєводи і повідомили про з'явлення ікони.

Другий празник на честь Казанської ікони Божої Матері встановлений як подяка за врятування Москви і Росії під час навали поляків у 1613 році, 22 жовтня.

Після того, як 1610 року був скинутий з престолу цар Василь Іванович Шуйський, в країні точилися міжусобні війни. Цим скористались шведи і поляки, які грабували й палили міста і села, захопили Москву.

Народ російський почав створювати партизанські загони і народне ополчення для боротьби з ворогами. Казань прийшла на допомогу, виславши свої дружини до Москви (1612 р.) з іконою Казанської Божої Матері. Воїни були насажені вірою в образ і силу Пречистої. Прибувши до Москви, дружини відбили у ворогів Новодівичий монастир, взяли в полон дві роти поляків і 500 німців. Ікона з дружинами перебувала в Москві до зими і була перенесена в Ярославль, куди на той час прибули з Нижнього Новгороду дружини Мініна і Пожарського.

Наші предки з постом і молитвою звернулись по допомогу до Господа і Пречистої його Матері. Всі воїни три дні постили і молились. Бог почув молитви, і за його допомогою ворогів було вигнано із Суздаля.

Первопрестольне місто російське було повернуте православним християнам. Наснажені вірою, воїни підступили до Москви і 20 серпня 1612 року вигнали ворогів з Новодівичого монастиря, який ті були знову захопили, і прогнали гетьмана Хоткевича з Москви. Рештки війська оточили і морили голодом, а 22 жовтня 1613 року звільнили Китай-город. Поляки, втративши всяку надію, здали місто і попросили пощади в Пожарського. Як щиросердця подяка Господу Богу, був проведений хресний хід, урочисте моління, а ікону Казанської Божої Матері було принесено на лобне місце. Коли відбувався цей урочистий хід, з Кремля вийшли архієпископ Арсеній і священники. Вони винесли Володимирську ікону Богоматері та інші св. ікони, що перебували в полоні. Побачивши чудотворну ікону, воїни, народ від радості плакали і цілували св. ікони.

Після вигнання ворогів з Москви князь Пожарський освятив храм Введення Богородиці на Сретенській вулиці в Москві і поставив у ньому ікону Божої Матері Казанської. Священники доповіли царю і великому князю Михайлу Федоровичу про чудеса від ікони в бою з гетьманом і при взятті Москви. Великий князь і його мати ввірували в ікону і встановили свято ікони в Москві двічі на рік — 8 червня і 22 жовтня.

Князь Дмитро Пожарський прикрасив ікону коштовним камінням і золотом. З часу вигнання поляків з Москви і Росії ікона Казанської Божої Матері стала сімейною реліквією в царській родині.

З нагоди народження у царя Олексія Михайловича наслідника престолу — цесаревича Дмитра Олексійовича в 1649 році, 22 жовтня встановлено свято Казанської Божої Матері по всій Росії.

Ікона, за повелінням імператора Петра Першого, була перенесена з Москви в С.-Петербург на честь освячення нової столиці й поставлена спочатку в центрі, на Петербурзькій стороні, в церкві на Посадській вулиці.

1721 року ікону Казанської Богоматері було перенесено в Троїцький собор. У 1737 році, в день освячення новозбудованої церкви Різдва Богородиці на Невському проспекті, де нині Казанський собор, ікону перенесено сюди, її було прикрашено золотою ризою з коштовним камінням. Золота риза і коштовні каміння подаровані імператрицею Ганною Іванівною.

В день освячення Казанського собору, 15 вересня 1811 року, на ікону покладено нову ризу, виготовлену із чистого золота високої проби та прикрашено коштовним камінням і перлами. Більшу частину цих прикрас подаровано імператрицями Марією Федорівною, Єлисаветою Олексіївною та великою княгинею Катериною Павлівною. В день освячення собору св. ікона в присутності імператора, двору, військового парадного, при великій кількості народу перенесена в новозбудований чудовий храм.

Канони церковної служби в дні святкування Казанської ікони Божої Матері 8 червня і 22 жовтня написані ієромонахом Ігнатієм.

Тропар свята: Заступнице милосердна, Мати Господа Бога нашого. За всіх благаєш Ти Сина Твого, всім допомагаєш спастися, хто до могутнього Твого захисту вдається. Помози, Царице і Владичице, всім нам, що в напастях і скорботах і недугах, обтяжені гріхами скорботними перед пречистим Твоїм образом, обливаючись сльозами, і непохитну віру на Тебе покладаємо, щоб визволитись від усякого зла. Подай усім корисне, і всіх спаси, Богородице Діво, Ти бо єси божественний захист рабам Твоїм.